

Vraag nr. 13
van 10 november 2000
van de heer JOHAN MALCORPS

Stookolietanks – Lekdichtheidscontrole

1. Op 17 juli 2000 keurde de Vlaamse regering een sectorale afwijking goed voor bepaalde gasolietanks op vraag van Unizo (Unie van Zelfstandige Ondernemers). Het gaat meer bepaald om de methode om tanks te testen op lekken.

Daarbij kan de (lek)dichtheidsproef nu worden vervangen door "een controlemethode op basis van metingen van potentiaalverschillen uitgevoerd overeenkomstig een door de afdeling Milieuvergunningen aanvaarde code van goede praktijk" (cf. artikel 5.17.2.8, §2, 5°, tweede lid).

Specialisten terzake melden echter dat curatief (opsporen van al bestaande lekken) en preventief (bepalen van de resterende levensduur van de tank) slechts voldoende garanties kunnen worden geboden als men een combinatie toepast van de lekdichtheidsproef en een corrosierisicoanalyse. Daarbij is de potentiaalmeting slechts een deelaspect van de volledige corrosieanalyse, die ook de eigenschappen van de bodem en de coating in rekening brengt. Dat een combinatie van beide proeven wenselijk was, bleek ook uit het Premaz-project (Premaz : Preventie Mazout). Toch werd zonder meer ingegaan op de vraag van Unizo om binnen twee maanden terzake een afwijking toe te staan. Op de vragen van de (sub)commissie "gevaarlijke stoffen", die al sinds maart een reeks aanpassingen van Vlare II in deze sector voorstelt, werd niet ingegaan.

Is de vermelde "code van goede praktijk" reeds beschikbaar ?

2. Inmiddels zijn ook vragen gerezen bij de toepassing van artikel 1.3.3.2, §2 van Vlare II, waarin wordt gesteld dat "erkende milieudeskundigen geen handelingen mogen verrichten of commerciële activiteiten uitoefenen die de onafhankelijkheid van zijn deskundige tussenkomst in het gedrang kunnen brengen".

Kan de minister verduidelijken welke activiteiten in die zin onverenigbaar zijn met het onafhankelijk statuut van erkend technicus inzake verwarmingsinstallaties gevoed met vloeibare brandstoffen : het leveren van stookolie, het herstellen van lekken, het opschuimen van

tanks, het plaatsen van overloopbeveiligingen, leidingwerk, afbraak, overpompings, ... ?

3. Is er voldoende zekerheid inzake de degelijkheid van de opleiding van de erkende technici ?

Kan de minister verzekeren dat de "groene dop" in alle gevallen ook terecht wordt afgeleverd ?

Is er in een controle voorzien op de controles ?

4. Wordt er op geregelde basis verslag uitgebracht bij de administratie van alle uitgevoerde keuringen ?

Hoeveel tanks zijn al gekeurd, hoeveel moeten er nog worden gekeurd ?

Hoeveel erkende technici staan hier naar schatting reëel voor in ?

Acht de minister het dan mogelijk dat de vooropgezette timing (2002 en 2003) wordt gehaald ?

5. Wordt er gedacht aan een verplichting in de nabije toekomst (zoals reeds in Nederland) van dubbelwandige tanks ondergronds ? Wordt er eveneens gedacht aan het opvoeren van het aantal verplichte controles naargelang de ouderdom van de ondergrondse tanks, bijvoorbeeld in kwetsbare zones, zoals waterwingebieden ?

6. Hoeveel staat het met de realisatie van het door de petroleumsector mee gefinancierde saneringsfonds ?

Antwoord

1. De bedoelde controlemethode als alternatief voor de dichtheidsbeproeving werd juist toegestaan op basis van de resultaten van het Premaz-project waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst. Het is immers mijn bedoeling om bij de controles ook meer het preventieve element mee te nemen. De hoofdbedoeling van dergelijke onderzoeken is dan ook gesitueerd op het preventieve vlak, met andere woorden dat op basis van de onderzoeksresultaten maximaal kan worden gewaarborgd dat de houder nog in voldoende goede staat wordt gevonden om verder te worden geëxploiteerd. Het gaat dan over de toestand van de tank op dat moment, en nog belangrijker, hoe deze toestand

zal evolueren in de komende periode en wat de levensduur van de tank zal zijn.

Via de bewuste gewijzigde bepalingen van titel II van het Vlarem heb ik de mogelijkheid geboden om alternatieve controlemethodes te aanvaarden. Op die manier wou ik aan de markt zelf de kans geven in te gaan op de nieuwste en veiligste technieken. Tot dusver werd evenwel nog geen alternatieve controlemethode ingediend of aanvaard.

De voorstellen van de subcommissie waar de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar verwijst, heb ik tot op heden nog niet ontvangen. Deze subcommissies hebben bovendien geen formeel karakter. Het is mijn bedoeling om voorstellen tot aanpassing van Vlarem in een doorzichtiger en opener kader te organiseren. Op dit ogenblik is een globale herziening van Vlarem bezig, waarbij een van de te bekijken elementen de regelgeving inzake de controles is.

2. Het is nodig hier onderscheid te maken tussen enerzijds de "erkende milieudeskundigen", die onder meer aan het bewuste artikel 1.3.3.2, §2 van titel II van het Vlarem zijn onderworpen, en anderzijds de "erkende technicus" bedoeld in artikel 6.5.6.3 van titel II van het Vlarem, waarop voormeld artikel 1.3.3.2, §2 van titel II van het Vlarem niet van toepassing is.

De vraag heeft betrekking op het onafhankelijk statuut van de erkende technici. Op de potentieel gekoppelde (mede)verantwoordelijkheid van de installateur en de leverancier van gasolie zijn er voorlopig geen onverenigbaarheden gesteld ten aanzien de erkende technicus. Op basis van de tot nu toe opgedane ervaringen was hier geen noodzaak toe. Bij de bovenvermelde herziening van Vlarem wordt dat echter opnieuw bekeken.

3. Een technicus wordt erkend op basis van een individueel erkenningsaanvraagdossier. Hetzelfde geldt voor de erkende opleidingscursussen. Deze erkenningssystemen moeten helpen waarborgen dat een gunstig verslag met een groene merkplaat aan een gasoliehouder worden toegekend enkel in die gevallen waarin dit kan volgens de Vlarem-reglementering.

Het toezicht op de naleving van deze Vlarem-voorschriften gebeurt conform artikel 58 van titel I van het Vlarem in eerste instantie door de bevoegde gemeentelijke technische ambtenaren

en het hoog toezicht door de aangestelde ambtenaren van de afdeling Milieu-inspectie.

Uiteraard speelt ook hier de aansprakelijkheid mee. Als een bodemverontreiniging ontstaat door een lekkende gasolietank en als blijkt dat op het ogenblik van de controle de tank al lekte en er toch een groene dop werd afgeleverd, dan kan de controleur medeverantwoordelijk worden gesteld.

Indien een erkend technicus of een erkend opleidingscentrum de voorwaarden van hun erkenning niet naleven, kan deze erkenning worden ingetrokken. Het is mijn bedoeling om de verschillende erkenningssystemen die bestaan beter te organiseren, qua procedure te uniformiseren en qua opvolging nog te verbeteren. Hiervoor is er een project lopende.

4. De verslagen van de uitgevoerde onderzoeken moeten door de exploitant ter beschikking worden gehouden van de toezichthoudende ambtenaren. Enkel voor niet-ingedeelde inrichtingen (niet vergunning- of meldingsplichtig volgens bijlage 1 van titel I van het Vlarem) moet bij ongunstig verslag, wanneer een rode merkplaat wordt aangebracht, de exploitant of op zijn verzoek de erkende technicus dit melden aan de afdeling Water van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal).

De gevraagde statistische gegevens met betrekking tot het aantal al gekeurde en nog te keuren houders zijn momenteel nog niet beschikbaar. Het is de taak van de technische begeleidingsgroep die de uitvoering van de milieubeleids-overeenkomst (MBO) opvolgt om de naleving van de in de MBO opgenomen timing te controleren. Ik hoor daarover nog geen negatieve geluiden, dus ik ga ervan uit dat de timing zal worden gerespecteerd.

Het aantal erkende technici bedraagt circa 3.400, terwijl het aantal erkende milieudeskundigen in de discipline "houders voor gassen of gevaarlijke stoffen" 33 bedraagt (een tiental aanvragen is momenteel in behandeling).

5. Nieuwe metalen houders mogen enkel nog rechtstreeks in de grond worden ingegraven wanneer zij dubbelwandig zijn (artikel 5.17.2.4 respectievelijk 6.5.3.1 van titel II van het Vlarem). Voor bestaande ingegraven houders zijn uitdovend nog enkelwandige metalen houders toegestaan.

De opslagplaatsen zijn aan periodieke controles onderworpen. De frequentie van de periodieke onderzoeken voor ingegraven metalen houders ligt reeds vrij hoog : voor niet-ingedeelde ingegraven metalen houders om de drie jaar (artikel 6.5.5.2 van titel II van het Vlarem) en voor ingedeelde ondergrondse metalen houders ten minste om de twee jaar (artikel 5.17.2.8 van titel II van het Vlarem). Wanneer deze ingedeelde houders gelegen zijn in een waterwingebied of in een dito beschermingszone, moet de houder zelfs jaarlijks worden gekeurd.

Ik beschik momenteel niet over aanwijzingen dat deze frequenties te laag zouden zijn.

6. Onmiddellijk na het totstandkomen van het ontwerp van MBO heb ik een overleg georganiseerd met de gasoliesector en de BVVO (Belgische Vereniging van Verzekeringsondernemingen) om te vragen welke opties zij zagen voor het saneringsfonds.

In dit overleg hebben alle betrokkenen hun intentie gegeven om tot de realisatie van een financieringsmechanisme over te gaan. Zowel de gasoliesector als de verzekeringssector engageden zich toen om tegen eind dit jaar duidelijk aan te geven welke richtingen haalbaar waren. Een combinatie van een verzekeringsformule voor nieuwe risico's en een fonds voor bestaande risico's leek het meest haalbare.

Het was dan ook al duidelijk dat zowel een eventuele verzekeringsdekking als een fonds niet enkel voor Vlaanderen, maar voor heel België moesten van toepassing zijn. Ik heb dit item dan ook op de agenda geplaatst van het overleg met de twee andere regio's.

Naar aanleiding hiervan werd een werkgroep opgericht om het financieringsmechanisme uit te werken. In deze werkgroep zetelen zowel vertegenwoordigers van de drie regio's, van de federale overheid (Economische Zaken), als van de gasoliesector. Een vertegenwoordiging van de verzekeringssector is ook aanwezig als waarnemer.

Deze werkgroep heeft al een aantal grote lijnen uitgetekend voor mogelijke financieringsopties, die nu worden geëvalueerd zowel binnen de gasoliesector als binnen de verzekeringssector. De werkgroep heeft vooropgesteld tegen begin april volgend jaar rond te zijn met de inhoudelijke invulling van de financieringsmechanismen. Deze teksten moeten dan door de diverse overheden worden geëvalueerd.